

ת"פ 713/04/21 - מדינת ישראל נגד מונדר אבו עמאר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 713-04-21 מדינת ישראל נ' אבו עמאר(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט יואל עדן
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שאול ציון - פמ"ד

המאשימה

נגד

מונדר אבו עמאר
ע"י ב"כ עו"ד איחסן ווהבי

הנאשם

גזר דין

האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402 (ב) לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 19.2.21, או בסמוך ולפני תאריך זה, פרסם הנאשם הודעה בחשבון פייסבוק פיקטיבי אותו פתח, בדבר מכירה של אופנוע מסוג הונדה שנת ייצור 2013, בצירוף תמונה של אופנוע ("האופנוע").

בתאריך 20.2.21, בשעה 19:47, פנה אדם בשם בהאא אלאדין ("בהאא") בהודעה לחשבון הפייסבוק האמור, והתעניין בקניית האופנוע. בהאא והנאשם התכתבו ביניהם באמצעות חשבון הפייסבוק בדבר קניית האופנוע מספר פעמים, ולבסוף אמר בהאא לנאשם, כי אדם אחר בשם דאוד עבד אללה ("דאוד"), יגיע כדי לבחון את קניית האופנוע, ואם דאוד יהיה מרוצה אזי הוא ישלם לנאשם סך של 10,000 ₪. בהאא אף מסר לנאשם את מספר הטלפון של דאוד.

ביום 21.2.21, בסמוך לשעה 18:00, התקשר הנאשם באמצעות הוואטספ לדאוד, ושאל אותו מתי הוא אמור להגיע לאזור לקיה לצורך קניית האופנוע. דאוד מסר לנאשם באמצעות הוואטספ כי רק בסמוך לשעה 23:00 הוא יוכל להגיע אליו לאזור לקיה.

בסמוך לשעה 23:00, התקשר הנאשם לדאוד באמצעות הוואטספ, ושלח לו את מיקומו בתוך לקיה, כדי שדאוד יוכל

להגיע אליו.

בשעה 23:57, שלח דאוד לנאשם את מיקומו באמצעות הוואטסאפ, והנאשם ענה לו כי הוא מזהה אותו, ואמר לו להמתין במקום כדי שהנאשם יגיע אליו.

כעבור מספר דקות, הגיע רכב מסוג קיה ("הקיה") לרכבו של דאוד בשעה שזה עדיין ישב ברכבו. הנאשם ועוד 3 אחרים ("השודדים") ירדו מהקיה, כאשר כולם רעולי פנים.

אחד השודדים החזיק בידו אקדח, שודד שני החזיק בידו נשק מסוג M16, שודד אחר החזיק בידו אגרופן ושודד נוסף החזיק בידו גז מדמיע. כאמור, הנאשם הוא אחד מהשודדים.

השודד אשר החזיק באקדח, ירה באמצעותו לעבר האדמה בסמוך לרכבו של דאוד, והשודד אשר החזיק באגרופן שבר את שמשות רכבו של דאוד.

השודד אשר החזיק באקדח פתח את דלת רכבו של דאוד, ואמר לדאוד כי ייתן לו את הכסף, אחרת הוא יירה לו כדור בראשו.

בהמשך, הכניס השודד אשר החזיק באקדח את ידו לכיס מכנסיו של דאוד, והוציא ממנו סך של 33,000 ₪ במזומן, מתוכם 10,000 ₪ אשר קיבל מבהאא קודם לכן עבור רכישת האופנוע.

לאחר מכן, השודד אשר אחז בגז מדמיע ריסס את פניו של דאוד, וכל ארבעת השודדים עזבו את המקום באמצעות הקיה.

במעשיו המתוארים לעיל, הנאשם בצוותא חדא עם אחרים, תוך שימוש בנשק חם, שדד את דאוד.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, והוסכם כי לאחר שיתקבל תסקיר שירות מבחן בעניינו, אשר הינו תסקיר חובה, כל צד חופשי בטיעונו.

הראיות לעונש

2. הנאשם יליד 2002, הוא נעדר עבר פלילי, ולא הוגשו ראיות לעונש.

טענות ב"כ המאשימה

3. לטענת ב"כ המאשימה, הערכים החברתיים אשר נפגעו מביצוע העבירה הם, כבוד האדם, שמירה על שלמות גופו של אדם, הזכות לקניין, תחושת הביטחון האישי והציבורי, והסדר הציבורי.

נטען לחומרה של עבירת השוד ולזכות כל אדם לחוש בטוח בשגרת יומו, מבלי לחשוש שייפגע מהנאשם ואנשים כמותו.

ב"כ המאשימה עותר לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 4 ל - 6 שנות מאסר, ובנוסף מאסר מותנה ממושך ומרתיע, קנס ופיצוי משמעותי לנפגע.

נטען כי בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה, נסיבות ביצוע העבירה שהן חמורות מאוד והרבה יותר מתיקי שוד רגילים. מדובר בשוד מתוכנן, בצוותא, כשכל אחד מהשודדים מחזיק בנשק כלשהו, איש איש לפי חומרת נשקו, אחד מחזיק באקדח, אחד רובה M16 אחד אגרופן ואחד גז מדמיע.

ב"כ המאשימה הפנה לכך שבוצע ירי באקדח, שבירת שמשות הרכב, וגם ירי גז מדמיע לעבר פני נפגע העבירה, ובנוסף איום עליו שאם לא ייתן את הכסף יירה בראשו, ולקחת הכסף.

נטען כי מדובר בנסיבות מאוד חמורות, וגם בפסיקה שהובאה על ידי ב"כ המאשימה, לא היו מקרים שמגיעים בחומרתם כמו במקרה הזה.

ביחס לעונש המתאים לנאשם בתוך המתחם, נטען כי יש לזקוף לטובתו העדר הרשעות קודמות, וב"כ המאשימה הפנה גם להיבטים מקשים העולים מתסקיר שירות המבחן.

למרות שמדובר במי שזו לו הרשעתו הראשונה, לאור נסיבות המתוארות בתסקיר, ושיקולי ההרתעה הרלבנטיים, נתבקש להטיל עונש אמנם ברף הנמוך של המתחם אך לא בתחתיתו, ולהטיל מאסר על תנאי קנס ופיצוי משמעותי למתלונן.

טענות ב"כ הנאשם

4. לטענת ב"כ הנאשם, אין מחלוקת בכל הנוגע לחומרת המעשה, לפסול שבו, וגם לא ביחס לחשיבות הפגיעה בערכים המוגנים עליה עמד ב"כ המאשימה.

ב"כ הנאשם חולק על עתירת המאשימה ביחס למתחם, ונטען כי המתחם צריך להתחיל מעונש שאינו עולה על 24 חודשי מאסר, ושם צריך למקם את הענישה של הנאשם.

נטען כי את המתחם יש לגזור גם מחלקו של הנאשם, וממידת תרומתו למעשה העברייני, והם נגזרת של מידת אשמו. באירוע כזה מרובה משתתפים יש לבצע אבחנה בין חלקו של כל אחד, ותרומתו של כל שותף לעבירה.

ביחס לנאשם, נטען כי הוא לא היה הדומיננטי או הרוח החיה במעשה הזה. נטען כי על כך יש ללמוד בעיקר ממידת האקטיביות של חלקו באירוע. הנאשם לא החזיק בנשק, לא ב M16 ולא באקדח. אם היה למאשימה ראיות טובות לביצוע בצוותא כתב האישום לא היה מתוקן, הוא היה עדיין מואשם בעבירות הנשק, והוא אינו מואשם בהן.

הנאשם גם לא הוציא בפועל את הכסף מהמתלון. זאת ועוד, בניגוד למקרים חמורים יותר, המתלון לא הוכה, ולא נחבל. כלי הנשק לא כוון למתלון או לרכבו, האירוע בכללותו הסתיים יחסית מהר, והאינטראקציה עם המתלון היתה קצרה ביחס למקרים חמורים יותר.

נטען כי מדובר בנאשם שהנסיבות האישיות וכל הנתונים מטים את הכף למיקומו בתחתית המתחם, נאשם צעיר, נעדר עבר פלילי ולו נסיבות חיים קשות המתוארות בתסקיר, לרבות סכסוך משפחתי שגם גבה קורבנות בחיים משתי המשפחות, לצד מצב כלכלי עגום של המשפחה.

נטען כי הנאשם נמצא בקבוצת גיל שצריך לקחת בחשבון את המאפיינים שלה כשבית המשפט גוזר את העונש, מדובר בנאשם עם אישיות לא בשלה, ילדותית, כושר קבלת ההחלטות ומידת ההיגררות שלו אחר אחרים היא משמעותית יותר מאדם בוגר.

נטען כי הנאשם הודה, לקח אחריות, וההסכנות שלו בכל הנוגע לשותפים לא נובעת חלילה מחוסר רצון לקחת אחריות, היא בא ממקום של פחד, חשש שמא בדבריו הוא גורם רע לאחרים או מסבך אחרים לפי תפיסתו, וזו גם הסיבה שהוא לא שיתף יתר על המידה את קצינת המבחן בכל הנסיבות שאפפו את ביצוע העבירה, השוד.

נטען כי הנאשם מכה על חטא, מתחרט, גם ממקום של הבנת חומרת המעשה, וההשלכות והמחירים העונשיים שהוא משלם כתוצאה מהטעות החמורה הזו.

עוד נטען כי בהטלת מאסר ראשון, על כל הקשיים הכרוכים במאסר מעין זה, בית המשפט לא ממצה את מלוא חומרת הדין עם הנאשם וכך התבקש.

הנאשם אמר כי הוא מצטער על מה שעשה. לא יחזור על כך.

יש לציין כי לאור העולה מהתסקיר, כמו גם מדברים אשר נאמרו בדיון, היה צורך בבירור נוסף עם הנאשם האם הוא מודה בכל עובדות כתב האישום המתוקן, ולאחר שהועלו הסתייגויות מצידו, חזר הוא על הודעה מלאה בכל עובדות כתב האישום המתוקן.

הערכים המוגנים ומתחם העונש ההולם

5. הנאשם ביצע, בצוותא חדא עם אחרים, עבירת שוד, אשר נסיבות ביצועה הינן ברף גבוה של חומרה.

לאחר תכנון, הבאת נפגע העבירה למקום באופן מתוחכם, כביכול לצורך רכישת אופנוע, הנאשם ושלושה אחרים חוברים יחדיו ומבצעים שוד אלים, תוך שימוש בנשק מסוג M16, אקדח, אגרופן וגז מדמיע.

כתב האישום אינו מציין מי מבין השודדים ביצע מי מהמעשים המפורטים, מי החזיק באקדח, מי ברובה, מי באגרופן ומי בגז המדמיע, אשר גם רוסס בפניו של הנפגע, ומי ביצע את הירי.

אינני מוצא כי יש מקום לראות בנאשם כמי שאינו הדומיננטי או אינו הרוח החיה במעשה. יש לזכור כי על פי כתב האישום הנאשם הוא אשר פרסם הודעה בחשבון פייסבוק פיקטיבי, והוא אשר התחיל את ההתכתבות והתיאום לצורך המפגש.

הביצוע של הנאשם את העבירה הינו בצוותא חדא עם כל האחרים, והוא שותף מלא לכל אשר בוצע, ומדובר בנסיבות ברף גבוה של חומרה.

לכשמגיע נפגע העבירה, בתמימותו, אל המקום לצורך בחינת אפשרות רכישת אופנוע, יוצאים לעברו 4 שודדים, אשר הנאשם הוא אחד מהם, כולם רעולי פנים ומחזיקים הם רובה, אקדח, אגרופן וגז מדמיע, מבוצע ירי לעבר האדמה, בסמוך לרכבו של הנפגע, מנופצות שמשות רכבו של הקורבן באמצעות אגרופן, מבוצע כלפי קורבן העבירה איום על ידי אחד השודדים אשר החזיק אקדח ופותח את הדלת, והאיום כי הוא יירה לו כדור בראש, ואותו אחד מוציא סך 33,000 ₪ במזומן מכיסו של הקורבן, השודדים מוסיפים על כך כשאחד מהם שאחז בגז מדמיע מרסס את פניו של הנפגע, וכל ארבעת השודדים עוזבים את המקום באמצעות הרכב.

מדובר בשוד אלים אשר מבוצע תוך שימוש בכלי נשק, בנשק חם ובנשק קר, תוך איום ופגיעה באדם תמים אשר ביקש לבדוק אופנוע לפני קנייתו.

בביצוע העבירה, ובאופן ביצועה בנסיבות המפורטות לעיל, פגע הנאשם יחד עם האחרים, בערכים המוגנים שביסוד העבירה - שמירה על שלמות גופו של אדם, כבוד האדם, הזכות לקניין, תחושת הביטחון האישי והציבורי, הסדר הציבורי, ושלטון החוק.

הפגיעה בערכים המוגנים האמורים בעבירת שוד בכלל, ובנסיבות החמורות של ביצועה ע"י הנאשם יחד עם האחרים בפרט, הינה בדרגת חומרה גבוהה.

לפגיעה בערכים המוגנים ר' ע"פ 1127/13 עמנואל גברזגיי נ' מ"י (15.1.2014):

"הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירת שוד הוא כבודם, חירותם ורכושם של המתלוננים - קורבנות העבירה וביטחונם של הציבור, יכולתו הממשית לחיות את חייו, ולהלך ברחובות ללא חשש."

ר' גם ע"פ 9094/12 איתן טסאפי נ' מ"י (28.4.2013):

"...אין מחלוקת כי עבירת השוד עבירה חמורה היא. ראשית, פוגעת עבירה זו בקניינו של הקרבן. שנית, וחמור מכך, עבירת השוד פוגעת בביטחונו האישי של הקרבן. תחושת האימה וחוסר האונים בה שרוי קרבן עבירת השוד, והחשש לחייו, מותירים בו לא פעם צלקות חמורות לאורך תקופה ארוכה. מטעם זה קבע בית המשפט לא אחת כי גם מקום בו לא בוצעה אלימות פיזית בפועל, וכן מקום בו כלל לא הוצג כלי הנשק, ראוי להטיל עונשים מרתיעים על המבצעים עבירות אלו..."

לחומרת עבירת השוד ולענישה הראויה במסגרתה, אשר צריך שתכלול מאסר ר' ע"פ 4841/13 עומר ספי נ' מ"י (6.2.2014):

"כבר נכתב פעם אחר פעם כי עבירת השוד צריך שתידון במאסר מאחורי סורג ובריה ועל פי רוב גם לא לתקופה קצרה. זאת, ראשית, בשל הוראת המחוקק בסעיף 402 לחוק העונשין הקובעת עונש מירבי של 14 שנות מאסר, ובנידון דידן בשוד בנסיבות מחמירות (בחבורה) אף 20 שנות מאסר, כפי שגם הזכיר בית משפט קמא. שנית, עבירה זו חמורה מטבעה, שכן משמיעה היא אלימות או פוטנציאל לאלימות, כי לא אחת יתנגד הקרבן לשוד, ולא אחת ישלף השודד נשק חם או קר ויכלה זעמו בקרבן, או יפגע בו כדי להשתיקו; כך - עד כדי רצח (ראו סעיף 300(א)(3) לחוק העונשין). ניתן דעתנו גם לטראומה הנלווית לעבירה זו אצל הקרבן. המחוקק ביקש, למצער, להרתיע - את הנאשמים שלפנינו, ומכל מקום להרחיקם מן החברה לתקופה מתאימה."

ור' ע"פ 4012/13 אורי זיני ואח' נ' מ"י (12.2.2014):

"המדובר בפעולה שנעשתה בצוותא, ואופן ביצועה לא היה נטול אכזריות בכל הנוגע להתייחסותם של המערערים למתלונן, שהתאפיינה בהעדר כל חמלה. לא למותר לציין כי המחוקק קבע עונש מאסר מירבי של 20 שנות מאסר לשוד שבוצע בצוותא ותוך שימוש בנשק או מכשיר שבכוחו לפגוע (סעיף 402(ב) לחוק העונשין). עבירת השוד, קל וחומר שוד בנסיבות מחמירות, היא עבירה קשה. היא מכוונת לנטילת רכוש בכוח הזרוע לצורך רווח כלכלי, תוך פגיעה ברכוש ובגוף. בגזירת עונשם של עבריינים שהורשעו בעבירה זו נדרש בית המשפט לשדר מסר ברור כי היא גוררת עמה עונש משמעותי שיש בו כדי לשקף את פגיעתה הרעה בחברה..."

גם בענייננו מדובר בביצוע עבירת השוד ללא חמלה, והשודדים ובהם הנאשם אינם מסתפקים בנטילת הכסף מהקורבן, אלא לאחר שנוטלים את הכסף אחד מהם מרסס גז מדמיע בפניו, ומוסיף על הפגיעה בקורבן.

על מתחם העונש ההולם לבטא את חומרת נסיבות ביצוע העבירה, את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, ולהעמיד מענה עונשי הולם לחומרה זו.

6. מתחם העונש ההולם נקבע בעיקר תוך התייחסות לנסיבות ביצוע העבירה, ולמתחם היבט אינדיבידואלי הקשור למקרה המסוים הנדון. ר' ע"פ 1323/13 **רן חסן ואח' נ' מ"י** (5.6.2013), המתייחס לצביון האינדיבידואלי אשר העניק המחוקק לשלב עיצוב המתחם. להלן התייחסות לענישה בעבירות שוד, אולם מובן כי יש לאבחנה בהתאם לנסיבות כל מקרה.

בעבירות שוד קיימת פסיקה רבה וענישה בעלת טווח רחב, אשר המנעד במסגרתה קשור בעיקר בנסיבות הביצוע, ושימוש או אי שימוש באלימות, נשק, או ביצוע בחבורה, וכן אופי האיום.

בע"פ 1114/15 **נור גנאים נ' מ"י** (16.11.2015) הורשע המערער בעבירת שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, ובקשירת קשר לביצוע פשע, בכך שהוא ואחר הצטיידו בכפפות ובכלי הנראה כאקדח והגיעו למכולת כשהם רעולי פנים, ערכו חיפוש על גופו של המוכר, תוך איומים בכלי הנחזה להיות אקדח הורו למוכר לפתוח את הקופה ולהעביר את תוכנה, וגנבו מהחנות כ- 5,000 ₪ במזומן, מכשיר די.וי.די נייד ותיק מסמכים אישיים השייך למוכר. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 חודשים ל- 5 שנים, הוטלו 42 חודשי מאסר בפועל, והערעור נדחה. מדובר היה במערער נעדר עבר פלילי, ולטענות הקשורות למתחם, להעדר העבר ולאימה והטראומה אשר היו מנת חלקו של הקורבן, התייחס בית המשפט העליון כדלקמן:

"אכן, עונשו של המערער הוא על הרף העליון, מה עוד שאין לו עבר פלילי. עם זאת, יש לקחת בחשבון כי ענייננו במעשה שוד, שבוצע עם אחר שהמערער סירב לגלות את זהותו, תוך תכנון מוקדם ותוך שימוש בנשק או בכלי הנחזה כנשק. אף אם השוד לא בוצע באלימות, הרי שיש בחיפוש שנערך על גופו של המוכר, כדי להטיל עליו אימה ולהותיר בו טראומה. לכך יש להוסיף את הפגיעה בתחושת הביטחון של הציבור בכלל ושל בעלי העסקים הקטנים בפרט, במיוחד אלה הפתוחים בשעות הלילה המאוחרות".

בע"פ 117/88 **אחמד חטיב נ' מ"י** פ"ד מב(2) 439 (20.7.1988), הורשע המערער בעבירת שוד בכך שנכנס לחנות כשהוא מחזיק בידו אקדח אשר לאחר מכן התברר שהיה אקדח צעצוע, דרש מהלקוחות ומהקופאיות להכניס את כספם לשקית ניילון, תוך שהוא מאיים עליהם באקדח האמור, כך נאספו 1,000 ₪, המערער ניסה לצאת מהחנות בלווית מישהו מהנוכחים אשר יבטיח את יציאתו כבן ערובה, דלת היציאה ננעלה והמשטרה הגיעה והשתלטה על המערער. המערער היה כבן 20 בעת ביצוע העבירה, נעדר עבר פלילי, עלו פרטים חיוביים מתסקירי שירות המבחן בעניינו, והוא נדון לעונש של 7 שנות מאסר בפועל. בערעור ראה בית המשפט העליון מקום להקל בעונשו של המערער, והמאסר בפועל הופחת לשנתיים, זאת גם בשים לב לכך שהגם שמדובר בעבירת שוד חמורה, היה מדובר בשוד כושל בתכנונו ובביצועו.

בע"פ 7516/12 פלוגי נ' מ"י (1.8.2013) הורשע המערער, אשר היה קטין במועד ביצוע העבירה, בעבירת שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, בכך שהגיע לסניף בנק הדואר כשבדיו תיק ובו מצית בצורת אקדח, נכנס רעול פנים, הוציא את אקדח הדמה, צעק כי זהו שוד, ולא לזוז, תוך שהוא מנופף באקדח, הורה לפקידה למסור לידי את הכסף שברשותה, והיא נתנה לו חלק מהכסף שהיה בקופה, הוא דרש כסף נוסף, ובסה"כ לקח ₪ 3,900 ונמלט מהמקום, ולאחר ביצוע השוד אותר והוביל את השוטרים אל המקום בו החביא את תיקו ובו שלל השוד.

בית המשפט קבע כי נסיבות ביצוע העבירה אשר לא היתה כרוכה בשימוש בנשק חם, מצדיקות הטלת מאסר לתקופה שבין 4 ל- 6 שנים, ולאור גילו הצעיר של המערער, העדר הרשעות קודמות, הודאה מידית באשמה ונסיבות חיים קשות, והטיל 3 שנות מאסר בפועל.

בית המשפט העליון קבע כי מדובר בעבירה חמורה שעניינה שוד סניף דואר תוך שימוש באקדח דמה הנחזה להיות אמיתי, כאשר המערער רעול פנים ונקל לשער את החרדה ואימה שאחזו בעובדי סניף הדואר, ובנסיבות אלו יש לתת משקל בכורה לשיקולי הגמול וההרתעה שכן יש להגן על קורבנות "המהווים טרף קל לשודדים חסרי מצפון ומורא מהחוק...". מדובר היה בקטין על סף הבגירות בעת ביצוע השוד, והערעור נדחה.

בעניינו, מדובר בביצוע עבירת שוד לפי הסעיף החמור יותר, 402(ב) לחוק העונשין, ובנסיבות חמורות יותר.

בע"פ 5364/00 שלמה קלבו נ' מ"י (5.03.2001), המערער הורשע בעבירת שוד בחבורה, כאשר הגיע לסניף בנק עם אקדח צעצוע ונטל כסף ולבסוף נעצר ע"י לקוח הבנק בזמן שניסה להימלט מהמקום. המערער צעיר וללא עבר פלילי והושת עליו 3.5 שנות מאסר, ערעורו נדחה. מדובר בשוד שהושלם, ובחבורה.

בעבירה אשר ביצע הנאשם, בנסיבות ביצועה, פגע הוא פגיעה קשה וברף גבוה בערכים המוגנים. זוהי עבירה אשר לאור חומרתה קבע המחוקק לצידה עונש מאסר של 20 שנים.

הנסיבות של ביצוע העבירה במקרה זה חמורות מהנסיבות המפורטות בפסיקה דלעיל, אשר בחלקה מדובר היה בחפץ דמוי אקדח או צעצוע, וכאן זהו נשק ואף מבוצע ירי. מדובר בביצוע שוד בצוותא חדא ע"י 4 שודדים ובהם הנאשם, תוך שימוש בשני כלי נשק, וביצוע ירי במהלך השוד, איום בירי של "כדור בראש", איום מוחשי ביותר לאור האקדח אשר מחזיק המאיים, ולאור כך שקודם לכן בוצע בפועל ירי לכיוון האדמה. כל אלו ושאר הנסיבות המפורטות לעיל, ובהן ריסוס גז מדמיע בפניו של הקרבן, מביאים למסקנה כי יש לקבל את עתירת המאשימה למתחם העונש ההולם.

לאור כל האמור, אני מוצא את מתחם העונש ההולם לעבירה שביצע הנאשם, בנסיבות ביצועה כמפורט לעיל, ככולל מאסר בפועל בין 4 ל- 6 שנים.

על הענישה לכלול גם רכיב של קנס לאור המוטיב הכספי שביסודה, וכן פיצוי אשר יבטא הן את הנזק הכספי שנגרם לקרבן והן את הנזקים הנוספים כפועל יוצא מחוויתו אירוע כזה.

ביחס לקנס, משיש להביא במסגרת השיקולים בקביעת המתחם בו גם את נסיבותיו האישיות והכלכליות של נאשם, אני מוצא, לאור הגיל הצעיר, והנסיבות העולות מהתסקיר, כי מתחם הקנס יהיה בין 10,000 ₪ ל - 40,000 ₪. יצוין כי ניתן משקל של ממש לנסיבותיו האישיות של הנאשם בקביעת מתחם הקנס, שכן אלמלא נסיבות אלו, היה מקום לקביעת מתחם ברף גבוה יותר משמעותית לאור ההיבט הכספי העומד בבסיס העבירה, ולאור הצורך בהרתעה.

תסקיר שירות המבחן

7. הנאשם יליד 2002, ולפיכך התסקיר הינו תסקיר חובה. על פי תסקיר שירות המבחן הנאשם רווק ללא ילדים, אשר טרם מעצרו התגורר עם משפחת מוצאו, ועבד במפעל.

מפורטות נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, אשר יובאו בחלקן, מפאת צנעת הפרט.

צוין כי בשל סכסוך מתמשך עם משפחה נוספת היו אבדות בנפש בשתי המשפחות.

צוין בתסקיר כי זה הוא מעצרו הראשון של הנאשם, וכי הנאשם הביע את רצונו בפני גורמי שב"ס להשתלב בקבוצות טיפוליות שונות, אך עד כה טרם נענה, הוא ביטא קושי בפני שירות המבחן בדבר השהות במעצר, וביטא רצון לחזור למשפחתו.

ביחס לביצוע העבירה, הרי שבפני שירות המבחן לקח הנאשם אחריות חלקית בלבד, דבר אשר הצריך בדיונים שלאחר מכן בירור ובדיקה של עמידתו על הודאה בכל העובדות, וכאמור שב והודה בכל עובדות כתב האישום המתוקן.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מבטא חרטה או אמפטיה ביחס לנזקים שנגרמו לקורבן, לא ביטא נכונות להערכת שינוי בחייו או נזקקות טיפולית, אינו מגלה מודעות לבעייתיות בהתנהלותו, והסיכוי לביצוע עבירות אלימות נוספות הינו גבוה.

לאור האמור, חומרת העבירה והשלכותיה הקשות, אי לקיחת אחריות מלאה והערכה לקיום סיכון גבוה, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית/שיקומית בעניינו של הנאשם.

הענישה

8. הנאשם, צעיר, יליד 2002, בעת ביצוע העבירה היה בגיל כ - 18 ו - 3 חודשים, והוא נעדר עבר פלילי.

הגם שקיים קושי לומר כי התסקיר בעניינו חיובי, וצוינו היבטי קושי בקבלת האחריות, אני מוצא כי יש לתת משקל מרכזי לגיל הצעיר, ולהעדר העבר, זאת לצד קבלת האחריות.

מהתסקיר עולות נסיבות אישיות ומשפחתיות אשר חלקן קשות, ומכל המכלול אני מוצא לנכון להטיל את הענישה ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

בעבירה בנסיבות ביצועה, אלמלא שורת הנתונים האמורים לעיל, והנסיבות האישיות, היה מקום ליתן משקל גם לשיקולי הרתעת הרבים והרתעת היחיד, לאור כך שמדובר בעבירה אשר נסיבות ביצועה חמורות, וכוללות שימוש בנשק חם, נשק קר, איום בירי בראשו של הקורבן, תוך החזקת אקדח, ולבסוף גם התזת גז מדמיע על פניו, לאחר שניטל ממנו כספו.

אך לאור הנסיבות האמורות, והעובדה שגם בהטלת ענישה ברף התחתון, מדובר במאסר משמעותי, לא יינתן המשקל לשיקולי ההרתעה והגמול.

יצוין כי לא נחזה כל היבט שיקומי או טיפולי, ולפיכך אין מקום לירידה אל מתחת למתחם.

מהשיקולים האמורים, גם הקנס אשר יוטל יהיה ברף התחתון של מתחם הקנס.

ביחס לפיצוי - מהקורבן נשדד סך 33,000 ₪, אשר מאומה ממנו לא הושב. אני מוצא כי על הפיצוי להיות גבוה מהסך שנשדד, לאור הטראומה והפגיעה אשר היתה בקורבן, ואלו צריכים לבוא לידי ביטוי ברכיב הפיצוי.

9. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 4 שנים. מתקופת מאסרו ינוכו ימי מעצרו מיום 8.3.21.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על כל עבירת רכוש או אלימות מסוג פשע.

קנס - קנס בסך 10,000 ש"ח או מאסר למשך 40 ימים תחתיו; הקנס ישולם ב- 50 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם בתוך 90 יום מהיום ויתר התשלומים מידי 30 יום לאחר מכן.

פיצוי - הנאשם ישלם לנפגע העבירה ע.ת.6 פיצוי בסך 50,000 ש"ח. הפיצוי ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם בתוך 90 יום מהיום, ויתר התשלומים מידי 30 יום לאחר מכן. התשלום יבוצע לקופת בית המשפט, וממנה יועבר לנפגע העבירה ע.ת.6, על פי פרטים שיימסרו למזכירות.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד טבת תשפ"ב, 28 דצמבר 2021, במעמד הצדדים.